

Întrebări și răspunsuri pentru frații creștini ortodocși

De ce credința ortodoxă este cea adevărată ?

Toți cei care credem în Domnul nostru Iisus Hristos, ne numim creștini. Însă uneori vă puneți întrebarea de ce sunt mai multe culte (credințe, confesiuni) creștine? Și ortodocși, și catolici, și protestanți, și baptiști, și adventiști, și pentecostali, și alte culte. Unde este adevărul, căci toți aceștia susțin că la ei este adevărul, la ei este credința cea adevărată.

În Sfânta Carte scrie că Hristos este capul Bisericii (nu al bisericilor !!!). Deci Biserica este una, căci Hristos are un singur cap. Care să fie Biserica adevărată ?

Haideți să coborâm în timp spre începuturile creștinismului, la origini.

La Înălțarea la Cer, Domnul Hristos oare a lăsat mai multe credințe creștine pe pământ ? Noi cunoaștem credința de la Ucenicii Domnului, de la Sfinții Apostoli și Evangheliști. Ați auzit cumva că unii apostoli erau ortodocși, alții catolici, alții adventiști ? Nu, desigur. La început a fost o singură credință, o singură Biserică. Creștinii s-au ghidat mai întâi după învățătura primită de la Apostoli, care s-a transmis prin tradiție. Mai târziu o parte din această tradiție a fost scrisă în Sfintele Evanghelii, în Faptele Apostolilor, în Epistole, în scrierile Sfinților Părinți. O vreme toate au fost bune și frumoase. Dar ce s-a întâmplat după aceea. Unii oameni, din mândrie, din îngâmfare, au răstălmăcit învățătura sănătoasă primită de la Ucenicii Domnului, și au adus unele interpretări, unele inovații în cult și în dogmă. Însă Părinții Bisericii din toată lumea creștină, călăuziți de Duhul Sfânt, s-au strâns în Sinoade (Soboare, un fel de congrese internaționale), unde au discutat problemele apărute și au restabilit ordinea în Biserică, iar rătăciții au căzut sub blestemul Bisericii. Au fost șapte asemenea Sinoade în decursul istoriei, la care au participat sfinți mari (ex. Sf. Nicolae, Sf. Spiridon, Sf. Împărat Constantin cel Mare etc.) unde s-a stabilit cu exactitate cum trebuie să credem, ce trebuie să credem (Crezul), unde s-a demonstrat, uneori în chip minunat, că icoana și crucea nu sunt idoli, că Sf. Duminică este ziua Domnului, ziua eliberării noastre din robia iadului, și multe alte lucruri necesare cultului creștin.

A mers așa Biserica mult timp, cca. o mie de ani.

La anul 1054 apare în Biserică Marea Schismă, adică o mare ruptură, o separare a părții de răsărit a Bisericii (Bizanț), de partea de apus (Roma), datorită pretenției papilor din apus de a-și exercita supremația asupra întregii Biserici creștine, ceea ce nu era în concordanță cu hotărârile Sinoadelor Ecumenice, mai ales că Apusul făcuse unele modificări în dogmă (ex. Filioque la Crez).

În cadrul bisericii apusene a apărut o altă ruptură când s-au desprins protestanții (care au protestat din anumite motive împotriva papei). Din protestanți s-au desprins alte grupări creștine, care și-au făurit un cult după bunul lor plac, nemaipăstrând aproape nimic din cultul creștin stabilit la Cele Șapte Sinoade Ecumenice. Prin urmare unii țin sâmbăta ca zi de odihnă; nu mai păstrează Sfintele Taine ale Bisericii; fug de cruce, de icoană, de tămâie; nu mai au sfinți, nu mai au preoție, nu mai au biserică. Unii au ajuns chiar să-i cunune pe homosexuali, să facă femei preoți, și multe alte rătăciri.

După desprinderea de Biserica primară, toate celelalte culte și confesiuni au făcut tot felul de modificări după poftele și neputințele oamenilor.

Doar Biserica noastră Ortodoxă de Răsărit mai păstrează în totalitate predaniile și tot ce ne-a fost lăsat de la Sfinții Apostoli și de la Sfinții Părinții noștri, care și-au vărsat sângele, ca mucenici, pentru păstrarea neștirbită a sfințeniei Bisericii Strămoșești. Ea este Biserica adevăratei slave (în greacă, ortho = corect, doxa = slavă) a lui Dumnezeu.

Dumnezeu arată lumii că Biserica Ortodoxă este cea adevărată prin mai multe minuni, și anume:

1. În fiecare an, la Ierusalim, în Biserica Sfântului Mormânt, numai și numai la Paștele ortodox, coboară din Cer o lumină dumnezeiască (Sfânta Lumină), care aprinde vata ce este așezată pe Sfântul Mormânt și lumânările din mâinile credincioșilor. Această lumină nu este o lumină materială, căci la început, câteva minute nu frige. I-am văzut pe mulți trecându-și mâinile și bărbile peste această flacăra sfântă, fără să se ardă.

Această minune o văd și celelalte religii și culte, dar stau împietriți în mândria lor și nu vin la adevărata credință.

2. Știm cu toții că Aghiasma Mare pe care o săvârșește preotul ortodox la Bobotează nu se strică. Eu am băut de la o bătrână din Constanța aghiasmă de 40 de ani, și era așa de plăcută la gust ca și cum ar fi fost sfințită în acea zi ! Unii spun că aghiasma noastră nu se strică fiindcă preotul folosește busuioc și cruce de argint. Nu este adevărat ! Aghiasma se sfințește și cu cruce de lemn, și tot la fel este. Unii oameni au încercat să prepare și ei aghiasmă, procedând precum preotul, dar mare le-a fost mirarea când au văzut că „aghiasma” lor s-a stricat, iar cea sfințită de preot a rămas curată.

3. Creștinii care au dus o viață sfântă, sunt proslăviți de Dumnezeu, căci după moarte, trupurile lor, în multe cazuri, nu putrezesc și sunt plăcut mirositoare. De exemplu Sfântul Ioan Iacob de la Hozeva, român de neam. Sau mai recent, după cum știți din presă, Părintele Ilarion Argatu de la Mănăstirea Cernica, la care, când era în viață, alergau mulți creștini pentru rezolvarea necazurilor lor, a fost găsit după șapte ani neputrezit.

4. Cunoașteți destule cazuri de părinți duhovnicești ortodocși, plăcuți lui Dumnezeu, care au primit darul înainte-vederii și care atunci când ați alergat la dânșii, deja vă cunoșteau necazurile și știau și cum vă cheamă.

5. Ați auzit, sau ați văzut icoane ortodoxe care plâng cu lacrimi de sânge sau de mir. Uneori mirul care a izvorât din aceste icoane a depășit cu mult greutatea icoanei.

La acestea mai putem adăuga minunea care se întâmplă pe Muntele Taborului, pe 6 august, la Schimbarea la Față, când un nor coboară asupra bisericii unde se oficiaza Sf. Liturghie; minunea cu șerpii care vin la icoana Maicii Domnului în Kefhalonia (Grecia). Și sunt multe alte dovezi palpabile din care rezultă că Biserica Ortodoxă este Biserica lui Hristos. Le veți afla dacă veți veni mai des la biserică și veți citi mai multe cărți ortodoxe și nu toate prostiile de prin reviste și ziare, care fac reclamă păcatelor: desfrânării, violenței, lăcomiei, lenei, luxului și altor păcate.

Este de folos să citim sau să purtăm talismanul ?

În Pravila Bisericească talismanul este considerat un obiect făcut de oameni spre a le aduce noroc sau a-i apăra de pagube, dar care este, în realitate, un semn al necredinței în Dumnezeu. De aceea se canonisește, se pedepsește de Sfintele

Canoane, ca și vrăjitoria fiindcă este neplăcut lui Dumnezeu. Trebuie nădejde în Dumnezeu. Nu poate un obiect să vă salveze din necazuri. Mergeți la biserică la preot, la duhovnicul dumneavoastră și vă va lămuri în orice problemă.

Sunt preoții ortodocși urmașii Apostolilor ?

Da. Apostolii au primit Duhul Sfânt de la Domnul Hristos, iar aceștia, la rândul lor, au transmis harul, punându-și mâinile peste urmașii lor, făcându-i episcopi, preoți și diaconi, până în zilele noastre. Aceasta se numește succesiune apostolică, sau altfel spus, continuitate. Cultele neoprotestante (sectele) nu au această continuitate, fiindcă nu și-a pus nimeni mâinile peste ei ca să-i facă pastori.

De ce trebuie să ne spovedim la preot și nu direct lui Dumnezeu ?

Preotul, ca urmaș al Apostolilor, este instituit de Dumnezeu să facă acest lucru, căci Domnul nostru Iisus Hristos a dat puterea legării și dezlegării păcatelor după Sfânta Sa Înviere, zicând către ucenicii săi: "Luați Duh Sfânt ! Căroră veți ierta păcatele, vor fi iertate, și căroră le veți ține, vor fi ținute" și iarăși a zis: "Oricâte veți lega pe pământ vor fi legate și în cer și oricâte veți dezlega pe pământ vor fi dezlegate și în cer".

Desigur, ne putem spovedi și direct lui Dumnezeu, la rugăciune, dar în cazul mărturisirii la preot, primim de la acesta pe lângă iertare și multe sfaturi și dojeniri, care ne vor fi de folos pe viitor pentru îndreptare. Și așa cum în medicină se spune că sunt bolnavi și nu boli, tot așa și în mediul duhovnicesc putem să spunem că sunt păcătoși și nu păcate. Adică fiecare creștin e un caz particular pe care duhovnicul trebuie să-l vindece după particularitățile fiecăruia.

Să nu vă legați niciodată de vrednicia preotului, căci aici lucrează Harul lui Dumnezeu.

Oare când aveți de rezolvat o problemă la o instituție a statului, țineți cont de vrednicia funcționarului respectiv ? Dacă acela este bețiv, desfrânat, hoț sau cu alte păcate, oare nu este valabil documentul pe care vi-l eliberează, dacă și-a pus semnătura pe el și e în conformitate cu legea ? Este, desigur ! Și să mai țineți cont că acum se duce o campanie foarte dură împotriva Bisericii Ortodoxe, prin denigrarea preoților și călugărilor ortodocși, pentru a ne pierde încrederea în dânsii, pentru că biserica ocupă primul loc în preferințele oamenilor, după cum arată sondajele de opinie. Și acest lucru deranjează pe unii. Noi să urmăm calea moșilor și strămoșilor noștri care au fost întotdeauna ortodocși. Să citim cărțile sfinte ale Bisericii noastre, să ascultăm de slujitorii ei care ne conduc pe calea cea dreaptă, să ne alegem duhovnici iscusii, care să ne îndrume conform Sfintelor Canoane ale Bisericii. Să nu ne luăm după învățăturile greșite ale unor babe, ci numai după ceea ce ne învață Biserica. Fără astrologie, fără magie, fără horoscoape, fără vrăjitorie și descântece, fără talismane, fără sărbători sau posturi născocite de unii rătăciți, fără credințe budiste în reîncarnare, fără manifestări sectare, fără prietenie cu atei și rătăciții, fără filmele și programele păcătoase de la televizor, fără cântece desfrânate, fără avorturi, fără căsătorii de probă și multe alte manifestări păgânești pe care le întâlnim în zilele noastre. Dacă veți merge la biserică mai des, veți afla mai multe. Căutați să rupeți legătura cu lumea păcătoasă și împrieteniți-vă cu creștinii ortodocși adevărați, care ascultă de biserică. Nu primiți în casă pe oricine,

chiar dacă cineva spune că e creștin. Verificați dacă-și face cruce, dacă are evlavie la Maica Domnului.

Dacă sunteți nespovediți, nu mai stați pe gânduri. Mergeți degrabă la un preot duhovnic și spuneți-i păcatele pe care vi le-ați notat pe o hârtiuță, căci **FĂRĂ SPOVEDANIE NU ESTE MÂNTUIRE !**

Cum facem semnul Sfintei Cruci ?

Creștinul adevărat trebuie să vadă și să cinstească în Sfânta Cruce, aceste lucruri:

- jertfa Fiului lui Dumnezeu "Care s-a făcut om pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire...";

- lemnul crucii pe care s-a răstignit Domnul, deci altarul Său de jertfă;

- semnul crucii, semn al "Fiului Omului" și al creștinului în același timp, cu care însemnându-ne ca și cu o pecete, arătăm participarea noastră la jertfa sfințitoare a lui Hristos.

Crucea fiind sfântă, trebuie să-i acordăm cinstea cuvenită. Ea nu trebuie așezată sau desenată pe jos sau pe așternuturi, ca să fie călcată în picioare sau să ședem pe ea.

Fiecare creștin trebuie să poarte la gât (la inimă) o cruciuliță.

Când ne închinăm, trebuie să facem semnul Sfintei Cruci corect și drept pe fețele noastre. Luați aminte la copilul din imagine cum face semnul Sfintei Cruci.

În numele Tatălui...

...și al Fiului...

...și al Sfântului Duh. Amin.